

UCHWAŁA NR LXXII/556/2023
RADY MIEJSKIEJ W KAZIMIERZY WIELKIEJ

z dnia 19 stycznia 2023 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Miasta i Gminy w Kazimierzy Wielkiej w związku z niewykonaniem przez niego czynności nakazanych prawem

Na podstawie art.18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz.U. z 2022 r. poz.559 z późn. zm.), w związku z art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021r poz. 735 z późn. zm.) oraz § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002r w sprawie organizacji i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. z dnia 2002 nr 5 poz. 46) po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Miejska w Kazimierzy Wielkiej uchwala, co następuje:

§ 1.

Po rozpatrzeniu skargi złożonej przez Panią Annę Woźnicką na pracę **Burmistrza Miasta i Gminy w Kazimierzy Wielkiej**, Rada Miejska uznaje skargę za niezasadną.

§ 2.

Uzasadnienie stanowiska Rady Miejskiej w Kazimierzy Wielkiej stanowi załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 3.

Celem wykonania niniejszej uchwały upoważnia się Przewodniczącą Rady Miejskiej w Kazimierzy Wielkiej do zawiadomienia podmiotu wnoszącego skargę o sposobie jej rozpatrzenia.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Wacław Piwudzki

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 13.12.2022 r. wniesiono skargę na bezczynność **Burmistrza Miasta i Gminy w Kazimierzy Wielkiej** w zakresie udostępnienia zbioru danych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Przewodniczący Rady Miejskiej, przekazał skargę Przewodniczącemu Komisji, Skarg, Wniosków i Petycji, w celu jej zbadania i przygotowania projektu uchwały rozstrzygającej zasadność skargi. Na podstawie art. 229 pkt. 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, rada gminy jest kompetentna do rozpatrywania skarg na działalność Burmistrza. Zgodnie z art. 227 kodeksu, przedmiotem skargi może być zaniechanie lub nienależyte wykonanie zadań przez właściwe organy, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Wobec konieczności przeprowadzenia szczegółowego postępowania wyjaśniającego, mającego na celu ustalenie stanu faktycznego i prawnego objętego skargą, zwrócono się do Wykonawcy GISON o nadesłanie pisma merytorycznie ustosunkowującego się do skargi, a także do obsługi prawnej urzędu o stosowną opinię prawną. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 5 stycznia 2023 roku zapoznała się ze skargą oraz pozostałymi dokumentami związanymi z jej treścią. Po zapoznaniu się z treścią skargi oraz dołączonymi przez Skarżącą dokumentami oraz wyjaśnieniami złożonymi na piśmie, komisja ustaliła co następuje:

Skarżąca zarzuciła niewykonywanie przez Burmistrza czynności nakazanych prawem, polegających na zapewnieniu dostępu do danych przestrzennych dla planów miejscowych Gminy za pośrednictwem usługi pobierania, zgodnie z przepisami art. 67a-67c ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2022 r. poz. 503 za zm.), art. 9 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. z 2021 r., poz. 214) oraz Rozporządzeniem Komisji Europejskiej (UE) Nr 1088/2010 z dnia 23 listopada 2010 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 976/2009 w zakresie usług pobierania i usług przekształcania.

Skarżąca zarzuciła, że organ nie zapewnia dostępu do zbioru danych przestrzennych planów miejscowych za pośrednictwem usługi pobierania, zgodnie z obowiązkiem nałożonym ww. przepisami prawa. Skarżąca podniosła, że brak zapewnienia przez organ dostępu do zbioru danych przestrzennych dla planów miejscowych, zgodnie z przepisami prawa, pozbawia ją możliwości przeprowadzenia analiz przestrzennych poprzez usługi danych przestrzennych. Nieudostępnianie przez organ pełnych danych w sposób zgodny z obowiązującym prawem powoduje konieczność ponoszenia przez skarżącą w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wielokrotnie wyższych nakładów.

Zdaniem skarżącej, zbiór danych przestrzennych nie zawiera dwóch elementów (obiektów przestrzennych), tj. rysunku aktu planowania przestrzennego oraz dokumentu powiązanego z aktem planowania przestrzennego. Ponadto zbiór danych przestrzennych nie jest zgodny ze schematem aplikacyjnym (GML).

Ustawą z dnia 16 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r., poz. 782) została znowelizowana m.in. ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r., poz. 503. dalej jako: u.p.z.p.). Nowelizacją tą został dodany art. 67a u.p.z.p., który nałożył na organy właściwe do sporządzania projektów aktów planistycznych, o których mowa w ust. 2, takich jak: plany zagospodarowania przestrzennego województwa, studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego,

miejscowe plany odbudowy i miejscowe plany rewitalizacji, obowiązek tworzenia oraz prowadzenia, w tym aktualizowania i udostępniania, zbiorów danych przestrzennych w rozumieniu art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. z 2021 r. poz. 214). Obowiązek ten został sformułowany w art. 67a ust. 1 u.p.z.p. w ramach nowego rozdziału 5a "

Organy władzy publicznej udostępniają dane przestrzenne w wyniku realizacji obowiązku nałożonego na nie w art. 67a-67c ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, co obejmuje powszechny i nieodpłatny dostęp do danych cyfrowych zgodnie z przepisami ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej. Nie wydaje więc w tym zakresie żadnego aktu, ani nie dokonuje czynności jako organ administracji publicznej w stosunku do indywidualnego podmiotu.

Obowiązek organu ma tu jedynie ogólny charakter i nie odpowiada mu uprawnienie niepowiązanych z nim organizacyjnie podmiotów do żądania opublikowania określonych informacji, bądź też zmiany sposobu publikacji informacji już udostępnionych. Adresatami tej czynności są: w odniesieniu do planów zagospodarowania przestrzennego województwa – marszałek województwa, a w odniesieniu do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, miejscowych planów odbudowy, miejscowych planów rewitalizacji – wójt (burmistrz, prezydent miasta). Dodatkowo czynność ta powoduje jedynie, iż informacje zostaną zamieszczone w zbiorach danych przestrzennych i w istocie do tego sprowadzają się jej skutki. Tym samym nie można zidentyfikować żadnego uprawnienia lub obowiązku, z którym pozostawałaby ona w związku - takim związku, który można byłoby opisać jako kształtowanie, określenie granic bądź sposobu czy też możliwości wykonywania.

Zarzucanego w skardze niewykonywania przez organ czynności nie można uznać za beczynność, ponieważ prowadzenie przez organ administracji publicznej zbiorów danych związanych z tematami danych przestrzennych, w sposób i na zasadach określonych w ustawie z 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. z 2021 r., poz., 214), nie jest czynnością z zakresu administracji publicznej dotyczącą uprawnień lub obowiązków, wynikających z przepisów prawa, podjętą w ramach postępowania administracyjnego w konkretnej sprawie. Udostępnianie przez właściwe organy informacji w zbiorach danych przestrzennych nie ma bowiem charakteru indywidualnego, gdyż czynności podejmowane w tym zakresie nie są skierowane do indywidualnie oznaczonego adresata.

Stwierdzić zatem należy, że sama czynność utworzenia zbiorów danych przestrzennych, czy też czynność zamieszczenia tam określonej informacji publicznej, nie dotyczy uprawnień lub obowiązków skarżącej. Nie istnieje też przepis prawa, który uprawniałby skarżącą do żądania zamieszczenia lub usunięcia z tych zbiorów danych przestrzennych informacji publicznej. Sam wynikający z przepisów ustawy obowiązek utworzenia zbiorów danych przestrzennych nie rodzi w tym przypadku po stronie skarżącej uprawnień (por. wyrok NSA z 20 listopada 2008 r. sygn. akt I OSK 611/08).

Udostępnianie przez organ zobowiązany informacji w Biuletynie Informacji Publicznej nie ma charakteru indywidualnego, gdyż czynności podejmowane w tym zakresie nie są skierowane do indywidualnie oznaczonego adresata. Obowiązek organu ma tu jedynie ogólny charakter i nie odpowiada mu uprawnienie niepowiązanych z nim organizacyjnie podmiotów do żądania opublikowania określonych informacji, bądź też zmiany sposobu publikacji informacji już udostępnionych. Żaden przepis powszechnie obowiązującego prawa nie statuuje takiego uprawnienia, co oznacza, iż w konsekwencji, czynności podejmowanych przez organ nie można także określić jako władcze. Zarówno zatem czynność utworzenia Biuletynu Informacji Publicznej, czy też czynność zamieszczenia

tam określonej informacji publicznej nie dotyczy uprawnień lub obowiązków indywidualnego podmiotu, który wnosi skargę na bezczynność w tym przedmiocie. Nie istnieje też przepis prawa, który uprawniałby skarżącego do żądania zamieszczenia lub też usunięcia z BIP informacji publicznej. Sam wynikający z przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej obowiązek utworzenia Biuletynu nie rodzi w tym przypadku po stronie skarżącej uprawnień (por. wyrok NSA z 20 listopada 2008 r., I OSK 611/08; postanowienie NSA z 21 grudnia 2005 r., I OSK 2110/05; wyrok WSA w Łodzi z 27 września 2017 r., II SAB/Łd 168/17).

Weryfikacja prawidłowości wykonywania obowiązków podmiotów zobowiązanych w tym zakresie jest możliwa tylko w ramach wewnętrznej kontroli administracyjnej, sprawowanej przez organy nadrzędne, względnie – w przypadku organów jednostek samorządu terytorialnego – w ramach nadzoru wojewody.

Organ udostępnia podpisany kompletny zbiór APP zgodnie ze schematem, zgodnie z przepisami prawa, za pośrednictwem usługi pobierania w sposób zgodny z wytycznymi technicznymi.

Mając na uwadze powyższe Komisja Skarg, Wniosków i Petycji uznała skargę na działalność Burmistrza za bezzasadną i zarekomendowała podjąć uchwałę zgodnie z przedstawionym projektem.

Pouczenie:

Na podstawie art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. u. z 2021r. poz. 735 z późn. zm.): „§ 1. W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.”

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

Wacław Piwudziński